

RU' ITA RI FATICA

Se caddi jài nâ tutti 'i reci ita,
e 'u puisu forti, fermu,
'a to manu pisa
cuannu si posa ntâ fatica ;
pisa ,ma nun fa ddannu,
o ca strinci 'a manuzza ri l' aratu,
scriviennu sùrca 'n tra petri e sancunara,
o ca runa 'i mazza ccô ferraru,
'ntâ 'ncunia, 'n mienzu ô fumu,
supra ô fierru ancora ardenti.
Pisa e sura,
e 'u surùri ti lava e ti anùra.

'Na sira, l' Anniputenti,
ntô pusari 'a luna,
ci stampau 'i reci ita,
cuannu 'a vosi , râ terra, pi lampiuna.

Se appuoi, 'n juornu,
canciannu vita,
e ti truovi 'i caddi sulu ntâ ru' ita,
'a ta manu nun pisa e nun sura,
ma penza.
Se penza a liegghiu, supra supra,
scalia aria fritta e pruvulazzu.
Ammèci, se trova 'a rima gghiusta
e cuarchi sprazzu,
sciata paroli aruci, lacrimi e sospiri.

'U Piscaturi supra l'urni ci passiaiva,
biniriciennu i pisci e ci parrava.

Però, se aggrava 'a dosi rô pinzieri,
e tagghia a funnu,
veni 'u juornu ca fa dannu,
e adduma 'ntorci e 'ssicuta banneri,
e spruzza sangu e morti e rivoluzioni,
pi lu munnu, 'n tra li gghenti,
ntâ lu cori e ni la menti.

E appuoi ? !
Appuoi 'u Patri, 'na sira,
pi lavari 'i figghi ri stu mali,
ci ammìa, piatùsu,
'u Diluviu Anivirsali.